

Kl. 14.40

Det er klart, at en hvilken som helst krigshandling, uanset om man bruger klyngebomber eller våben, der er værre, som hr. Helge Adam Møller var inde på, er forfærdelig og er ikke rar at høre om. Alligevel bruger man forfærdelige våben, når der er krig, fordi man ønsker at vinde de krige, man er engageret i, og gerne så smertefrit som muligt.

Der synes jeg, det er lidt interessant at høre hr. Jeppe Kofod være meget hård og angribende over for regeringen og bruge specielt Irak som eksempel, hvor der i en krig, som hr. Jeppe Kofod selv gik ind for, og som foregik under den tidligere regering, nemlig i Kosovo, også blev anvendt klyngebomber. Der skal man bare være opmærksom på, at det har været krigens vilkår.

Vi prøver så bl.a. på baggrund af den debat her i dag, og regeringen prøver på det på internationalt plan, at bekæmpe brugen af klyngebomber og også brugen af andre våben, der skader civile. Det har bare indtil nu været et af de våben, man har anvendt, uanset om det har været en dårlig krig, som hr. Jeppe Kofod måske mener, at krigen i Irak er, eller en god krig, som hr. Jeppe Kofod måske mener, at krigen i Kosovo var.

Så under alle omstændigheder er der en fælles interesse for folketingsmedlemmerne og regeringen i at bekæmpe de våben, som er farlige, og som skader civilbefolkningen.

Vi kan i Dansk Folkeparti ikke se andre muligheder end at gå den vej, som regeringen og også tidligere danske regeringer har forsøgt, og derfor kan vi bakke op bag det forslag til vedtagelse, som Folketinget formentlig vedtager senere i dag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg synes altid, det er betænkeligt, når politikere i en diskussion anvender et argument, der hedder: Jamen det gjorde de andre jo også. Altså hr. Peter Skaarups kronargument i forsvaret var, at klyngebomber også blev anvendt under Kosovokrigen.

Kunne man ikke godt bede Dansk Folkepartis ordfører om at forholde sig principielt til, om det er rimeligt i forbindelse med en krig, at fuldstændig uskyldige mennesker i byerne, i de irakiske byer, at nogle, der aldrig har været i nærheden af et gevær, pludselig en dag oplever deres familie udslettet, pludselig oplever fuldstændig uskyldige civile dræbt af et våben, der ikke

er anvendeligt i en krig, hvor civilbefolkningens og militærets ting foregår ganske tæt på hinanden.

Det, hr. Peter Skaarup efterlader som indtryk, er, at når andre bare har brugt det før, så er Dansk Folkeparti fuldstændig med på, at så kan det gøres igen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nej, det er bestemt ikke det indtryk, jeg ønsker at efterlade, men det kan godt være, hr. Villy Søvnal har forstået det. Der er nogle gange, hvor hr. Villy Søvnal ikke helt forstår tingene, som vi andre gør.

Det, vi siger fra Dansk Folkepartis side, og som jeg i og for sig tror alle er enige om, er, at vi skal bekæmpe de klyngebomber som det forfærdelige våben, det er, og de øvrige forfærdelige våben, der findes. Jeg siger bare, at krigens vilkår har vist sig inden for de seneste år at være de samme, og der er ikke forskel på, hvad der er sket i Irak, og hvad der er sket i Kosovo. Begge steder har man brugt de her klyngebomber. Det gør det ikke godt, at man har brugt dem, men det har man gjort, og det er bare fakta, jeg har nævnt i min tale.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg synes, det bliver mere og mere underligt. Hr. Peter Skaarup siger, at vi skal bekæmpe de der midler, samtidig med at hr. Peter Skaarup har sikret dansk deltagelse i den krig, nemlig Irakkrigen, hvor der indtil nu har været anvendt flest klyngebomber. Kan hr. Peter Skaarup ikke selv fornemme, at afstanden mellem de sagte ord og den virkelighed, hr. Peter Skaarup aktivt har bidraget med ved at stemme for Danmarks deltagelse i krigen, bare er så stor, at det kræver meget vide bukser at skræve over den forskel på ord og virkelighed?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Som vi jo var inde på under beslutningsforslaget vedrørende en forlængelse af den danske styrkes engagement i Irak i går, så er det meget svært at se, at SF og hr. Villy Søvnal har nogle realistiske løsninger på, hvad der skal foregå i Irak, men man ynder, og det gælder også under debatten i dag, at prøve at fremstille den indsats, næsten ligegyldigt hvilken, der gøres i Irak som